

SIB-NYTT

"Sibirisk katt - det naturliga valet"

nr 4 - 2020

JUBILEUMSNUMMER IN MEMORIAM MARIE HOLMBERG

S*KNJAZE

S*STAFFANSGÅRDENS

S*TALLKATTEN

S*NIKOPEJA'S

S*SOLBERGA ZAFIRS

Ordförande har ordet

Nu är det att man längtar efter lite snö som kan göra det här grå lite ljusare och trevligare så här till jul.

En förträfflig julklapp är SIB-nytt's jubileumsnummer.

Det innehåller allt från en finstämd artikel till minne av Marie Holmberg skriven av hennes sambo, till underhållande läsning om hur det begav sig när dom första uppfödarna började med Sibirer.

Roligt att läsa Jörgens ord hur det var att döma dom första sibbarna, en kollega som jag har stor respekt för och lärt mig mycket av.

Tack alla inblandade till detta fantastiska jubileumsnummer samt
God Jul & Gott nytt år till alla er.

Mats Askett

Innehåll nr 4 2020

- 3 20 år i Sverige
- 5 Marie Holmberg
- 11 S*Knjaze
- 14 S*Staffansgårdens
- 16 S*Tallkatten
- 19 S*Nikopeja's
- 26 S*Solberga Zafirs
- 29 S*Knjaze Bars Sneznij
- 31 Hälsorådet informerar
- 33 Testverksamheten
- 35 Julhälsningar

SIB-NYTT

Ges ut av
Sällskapet Sibirisk Katt
www.sibirisk katt.se

SIB-nytt nr 1 2021

utkommer 28:e februari 2021

Ansvarig utgivare:

Mats Askett,
ordforande@sibirisk katt.se

Redaktion:

Marie Johansson
Madelene Olsson
sibnytt@sibirisk katt.se

OMSLAGSBILD:
SPEC S*SOLBERGA ZAFIRS
ANISIIA DVM

ÄGARE: HELEN DANIELSSON
FOTO: JEAN MICHEL LABAT

DU VET VÄL ATT

SIB-nytt är interaktiv och tex namn på katter i fet stil är länkade till stamboken FindUS?

Det här jubileumsnumret är tillgängligt för alla, inte bara medlemmar? Bara att dela med sig med andra ord!

HAR DU EN KATT FRÅN SE*Sessans?

Vi vet att det finns massor med fina katter från Marie Holmberg ute i världen med stamnamnet SE*Sessans och en del av Maries importörer som omplacerats.

Skicka gärna en hälsning med bild och text (namn på katten inklusive stamnamn) samt ägare och vem som tagit bilden till nästa nummer av SIB-nytt!

Den sibiriska katten i Sverige 20 år!

Några ord från redaktören

2020 är ett årtal som påverkat många i vår värld. Främst tänker jag på Corona-pandemin som rullat in över världen som en jättestor Tsunami och ställt mångt och mycket på ända.

För mig personligen har mitt liv påverkats på grund av min profession, då jag är sjuksköterska, och jag har hals över huvud kastats in i hetluften på ett sätt som jag önskar jag sluppit.

Jag har vårdat sjuka COVID-19 patienter, jag har sett människors liv passerat framför mina ögon.

Människor som jag aldrig känt men desto mer har jag påverkats av deras öden.

Det har varit en tung vår och nu när vintern gör sitt intåg fruktar jag att nästa Tsunami kommer med sjuka människor.

Vi hör på nyheterna varje dag att antalet smittade ökar, främst de unga människorna som kanske på något sätt trott sig vara immuna, odödliga.

MEN DETTA ÅR har även något alldeles extra med sig då det i år är 20 år sedan den sibiriska katten kom som ras till Sverige. För mig personligen är detta något stort och fantastiskt!

Om inte dessa underbara kvinnor bestämt sig för att importera så hade jag som allergiker inte haft något husdjur och inte förälskat mig i rasens skönhet och köpt min underbara, fantastiska och kloka hona SE*Yogi Lola.

Jag hade heller inte börjar med utställning eller startat min uppfödning SE*Hökhöjdens.

Jag hade heller inte fått möjligheten att träffa alla dessa crazy cat people som idag är kära vänner som saknas ofantligt mycket under den rådande pandemin.

JUBILEET har fått mig att djupdyka i mina katters stamtavlor.. något jag säkert borde ha gjort mycket tidigare, men nu har jag fått en annan syn på historien och jag vill veta mer!

Jag finner exempelvis Brus, Chalcedon Valenvic och Jeanne from Russian Kings of Siberian Forest i min

SE*Yogi Lola's stamtavla. Så coolt att se dessa namn i tryck framför mig. De som startade resan!

Jag hoppas att världen återhämtar sig och att ni alla får vara friska så att vi kan ses i framtiden!

Håll i! Håll ut!

Marie Johansson, redaktör

5 frågor till

Jörgen Frithiof

En av de svenska domare som har dömt sibirer i Sverige sen de blev godkända, och fortfarande dömer, är Jörgen Frithiof, FIFE-domare i kategori 1 och 2.

Vi ställde fem frågor till honom!

1. Minns du den när du fick den första "sibben" på ditt domarbord?

Vad var dina första tankar kring Sibiren?

Jag minns inte exakt när jag fick min första sibbe på mitt domarbord, men jag var färdig domare på kategori 2 år 1997, och det var någon gång de första åren som den sibiriska katten dök upp.

Däremot kommer jag ihåg min första tanke: oj, den där blir inte helt lätt att skilja från en otypad skogskatt! Och så kunde det kännas ibland där i början, åtminstone här i Sverige.

3. Många av de första sibbarna i Sverige ryktas ha haft dåligt temperament, är det något du upplevt?

Ja, absolut. Temperamentet var hett på en hel del sibbar i starten, och där har ju hänt grymt mycket i positiv riktning!
Generellt sett gäller det för alla raser.
I början när jag dömde var det inte ovanligt att någon katt "sprack" i någon domarring, och idag är det ju väldigt ovanligt.

4. Du är en av få kategori 2 domare som sett och dömt sibirer redan från deras första svenska utställningar. Hur tycker du rasen, rent utställningsmässigt, har utvecklats under de åren?

Dels har ju temperamentet utvecklats något enormt, dels har typen blivit mer homogen. Idag känner man igen en sibbe på avstånd, på kroppsformen, uttrycket, öronplacering.
Ingen risk för sammanblandning längre!

5. Har du någon speciellt minnesvärd anekdot som du vill dela med dig av?

Kanske inte någon anekdot, men jag minns så stolt jag var när jag fick döma på utställningen i Sundsvall 2011 som bara var öppen för sibbar, det var en höjdare!

Bilder från utställningen i Sundsvall, ur SIB-nytt nr 3, 2011 (finns på medlemssidorna)

In Memoriam

Marie Holmberg 1976 - 2020

Maries resa med katt började redan när hon var liten.

När hon var 4 år och familjen flyttade till ett hus lite utanför samhället skaffade man en katt som var hennes. Katten blev gammal och fick senare sällskap av fler, ibland på grund av att andra inte kunde ta hand om sina djur på ett bra sätt. I samband med en separation och en flytt från hus till lägenhet dog den enda dåvarande katten och i samband med det gjorde jag intåg i Maries liv. Positivt på vissa sätt, men min då ganska svåra kattallergi var snarare en dealbreaker.

Det blev barn, två söner, och livet förflöt utan katt några år, men ganska tidigt började Marie följa utvecklingen för den vid millennieskiftet i Sverige helt nya kattrasen Sibirisk katt. Katterna var till en början få och väldigt dyra, men vid 2009-2010 började det ändå bli möjligt. Så hon frågade mig om jag var villig att göra ett allergitest hos en uppfödare i Sundsvall. Jag var helt 100% säker på att jag inte skulle tåla katten och sa ja.

Så hamnade vi hos Kicki Eriksson på S*Linces, jag kände ingen allergi och resan hade börjat. Kicki hade lite oro i sin kattgrupp vid den här tiden, så innan vår bokade katt **S*Linces Liris** hade flyttat hem till oss, blev det också bestämt att hennes mamma **S*Nikopejas Nessa Kasianovna** skulle flytta till oss på foder. Två helvita prinsessor, som senare också kom att ge namn till Maries uppfödning, **SE*Sessans**.

Marie hade förmågan att gå helt in i saker. Tidigare hade hon haft andra intressen, och visat upp samma drag, så jag anade väl att katterna skulle bli ett nytt stort intresse, men jag kunde aldrig ana att det skulle bli den här omfattningen på det. Efter första kullen på foder kom den första egna när Nessa fick kullen med namn från klassiska glassar som Cornetto, Calippo och Piggelin. Totalt blev det tretton egna kullar och den där första foderkullen. Jag som trodde att jag sagt ja till en katt hade som mest 15 katter i huset samtidigt, under en period när två kullar gick lite omlott.

Kattutställningar blev ett intresse som kom med på köpet. Taget direkt ur minnet besöktes utställningar från Luleå i norr till Uppsala i söder. Ofta följde någon av våra två söner med, som gjorde sitt bästa för att charma omgivningen och medtävlarna. Enligt uppgift lyckades båda ganska bra med detta.

Redan tidigt började Marie läsa på om de hälsoproblem som finns inom de flesta raser, och även hos sibirierarna. Dels hur man kunde upptäcka dem och dels hur man genom en sund och långsiktig avel skulle minska effekterna av dem. Många var de stamtavlor som lästes, och samband som hittades när något önskat dykt upp någonstans.

Tester var hon extremt noggrann med, HCM var med redan från början men nu på slutet gjordes även fler tester på alla katter som gick eller gått i avel. Att utbilda och certifiera sig ansåg hon vara självklart, så Pawpeds kurser G1, G2 och G3 klarades av, samt att vi

Tayozhny-Kray's Taavi, en importerad avelshane

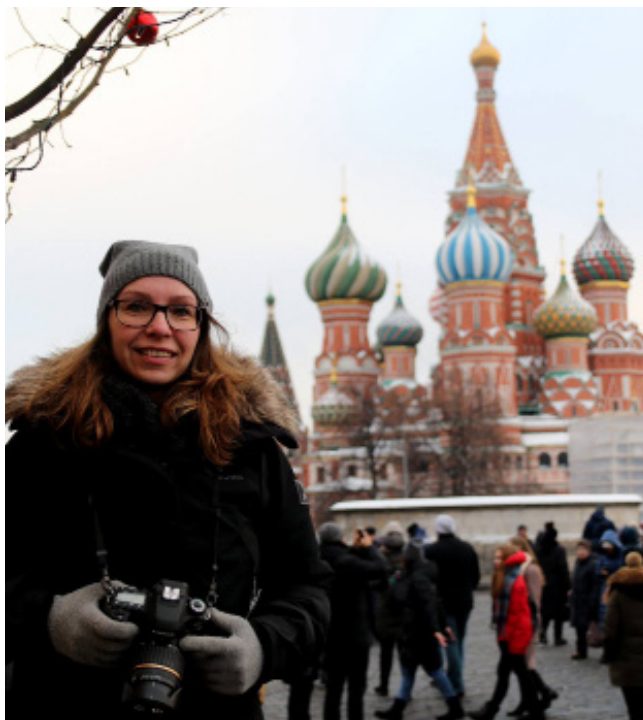
fick vårt hus med tillhörande kattgård godkänt av Länsstyrelsen i Västernorrland. Båda dessa visar engagemang och långsiktigt seriöst tänk i uppfödningen.

En annan sak som lockade Marie väldigt tidigt var att blanda ut det svenska sibbeblodet med fler katter från andra länder. Många var de kontakter hon hade, både i våra grannländer och rasens hemland Ryssland, men även i länder som Polen, Nederländerna, England och USA. Den första katten som flyttade till oss från ett annat land vill jag minnas var Uteha Manchzhury, ett yrväder från Ryssland med mycket energi som lämnade ett par kullar. Därefter följde en från Italien och flera ytterligare från Ryssland, där de sista var ett syskonpar som vi åkte och hämtade själva i Moskva strax före jul 2018.

En rolig resa, där vi fick besöka ställen i alla fall jag aldrig trodde att jag skulle komma till. Att stå på det julsmäckade Röda Torget är verkligen ett minne för livet. Resan var ju även nervpressande såklart, innan vi satt på flyget hem och hade båda katterna med oss med alla papper rätt stämplade.

När vi kom till Sverige fick tulltjänstemannen en lektion i hur blanketten skulle fyllas i och vad som behövdes, något som gjorde honom lite spak trots sin till en början morska uppsyn.

”Vi vill köpa den där vita kattungen”, så började många mail i Maries inkorg. Och kanske var det just att det blev en hel del helt vita kattungar i början, vilket var ganska ovanligt, som gjorde att hon utvecklade en förmåga att hitta rätt hem till varje katt. ”Vi tar det när ni kommer hit” blev svaret oftast, och inte sällan så hittade just den familjen en god vän i den svartmönstrade katten som kom fram till dem med svansen i vädret och somnade i famnen, snarare än den helvita som låg i ett hörn och inte var så intresserad av att vara social.

Marie på Röda Torget i Moskva

Just matchningen att hitta rätt katt till rätt köpare, var något som hon prioriterade högt och som även var ganska jobbigt. Nu, med facit i hand, så var det heller inte många gånger det gick fel. Just integriteten var ett synnerligen utmärkande drag. Efter att Marie bildat sig en uppfattning och bestämt sig för ett sätt att förhålla sig till en fråga så var det så. Det påverkades sällan av omgivningen eller yttre omständigheter som ekonomi, timing eller annat. Ett exempel är att få kull mitt under sommarsemestern. Blev det så, så fick det bli så, det planerades inte om parningar med andra för att få det att stämma bättre i

tid, och så vidare. Vi i familjen backade upp henne i detta och hittade sätt att fira semester ändå.

SE*Sessan's Kiwawa, född 2012-07-19
(första glasskullen) dotter till
S*Nikopeja's Nessa Kasianova
S*Lubov Sibiri Voran Ryzhkovich

Med varje kattunge följde, förutom det vanliga med lite mat, leksaker och någon filt som luktade hemma, en instruktionsbok. Ett litet kompendium med rekommendationer om mat, klöstråd, vaccinationer, växter som är farliga för katter och mycket, mycket annat. Sådant som många uppfödare berättar för sina köpare, som är så inne i den där söta kattungens ögon att man uppfattar exakt ingenting av det som sägs. Kompendiet var mycket uppskattat och utvecklades med åren till att bli mycket innehållsrikt.

Många fina vänner har det blivit under åren, främst till Marie själv såklart, men även till familjen och det är fler än en midsommar- och nyårsafton som firats i sällskap med kattmänniskor.

Kontroverser har det också funnits en hel del, något som slet hårt på både den psykiska och fysiska hälsan och genom detta kom hon upp med idén om att uppmana till att hålla ihop: Stronger together – breed for health in Siberian cats föddes. En uppmaning om att alla har mer att tjäna på att hålla ihop än att konkurrera, en uppmaning som jag hoppas och tror att många fortsätter att följa. Inte bara för att hedra Maries minne utan för att det helt enkelt är en förutsättning för att komma vidare med en långsiktigt livskraftig ras i Sverige.

Efter Maries mycket hastiga bortgång hamnade vi i lite dilemma med vad vi skulle göra med de katter som Marie ägde vid tiden. Ganska snart kom vi fram till att vi inte hade något annat val än att låta foundationimporten **Varya** gå vidare till en betrodd uppfödare, då hon sannolikt redan var dräktig och jag och grabbarna inte såg oss som lämpliga att ha en kattungekull.

CH Her Bellissima Mongattone
(Prinsessan Fluffsvans av Bergeforsen)

Detsamma fick gälla för dottern **SE*Sessans Surprise it's Nadezhda**, trots att hjärtat blödde när hon flyttade så var hon ändå slutprodukten av Maries långsiktiga tankar med aveln, och förtjänade så mycket mer än att bli en gosig soffdrapering här hemma hos oss. Utan katt ville Leo, Noel och jag absolut inte vara, så kastrathonan Prinsessan Fluffsvans av Bergeforsen, eller CH Her Bellissima Mongattone som hon visst heter i stamtavlan, bor kvar, njuter och äger nu hela huset själv.

Vi har fått löfte om att bo kvar, så länge vi sköter markservicen, och den ska vi se till att sköta om för lång tid framöver. Matte och mamma försvann, men genom att i alla fall en av hennes vackra katter finns kvar känns det som om hon finns med oss åtminstone till en del.

Alltid älskad, aldrig glömd.

Neva's Legend Joker

Text och bild: Christer Hägglund

Maries resa i Sibbevärlden började en sommardag för drygt 10 år sedan. Vi skulle få hem allergibesökare, något vi hade fått ganska många gånger vid det laget, men som denna gång blev väldigt speciell. Det tog högst tio minuter så glömde jag och Marie omvärlden och började babbla i munnen på varandra.

Redan vid detta allra första möte kände jag den passion och det otroliga intresse hon hade för katter.

Hennes sambo Christer, som var den som skulle testa allergin, hamnade i skymundan och fick inte en syl i vädret. Marie var förvånad över att hon ens lyckats få med honom så lättvindigt. Sedan kom förklaringen "det är nära till akuten", han trodde aldrig det skulle fungera... men det gick bra!

Vår vita snödrotsning
S*Nikopejas Nessa Kasianovna väntade kattungar vid den tiden. Marie drömde extra mycket om en vit tjej och även att starta uppfödning så småningom. I kullen föddes bland annat S*Lince's Liris och kärleken var ett faktum för Marie som tingade henne.

S*Linces Liris, född 2010-09-25, dotter till S*Nikopejas Nessa Kasianova och S*Lubov Sibiri Sergeij Nikolaevich

Samtidigt fungerade inte kattgruppen hemma hos oss. Eftersom jag redan hade känt Maries engagemang och kärlek frågade jag henne om Nessa kunde få flytta till dem, tillsammans med sin dotter, som fodervärds katt då jag önskade ha en kull till på henne.

Så blev det, och i december 2010 flyttade snödrotsningen Nessa tillsammans med sin snöprinsessa Liris in hos familjen Holmberg/Hägglund.

En ny vänskap tog fart, först på grund av katterna men sedan träffades vi även familjevis och vi hade samtal och mailkontakt dagligen.

Jag har aldrig träffat en person med ett sådant driv och törst efter kunskap. Hon ville lära sig allt som rasen och framförallt om katternas hälsa. Innan jag visste ordet av bollade vi parningar och planer. Det dröjde inte länge innan hon gav mig minst lika mycket kunskap och feedback som jag gav henne.

Jag törs inte gissa hur många timmar hon satt på kvällarna och studerade stamtavlor och googlade om olika sjukdomar och hur man bäst skulle undvika dem. Självklart var även temperament och utseende en viktig del, men aldrig på bekostnad av hälsan. Vi åkte också på en hel del utställningar tillsammans, och så mycket som vi skrattade under dessa turnéer har jag aldrig skrattat i mitt liv.

Marie var en otroligt underbar person med fantastisk humor, men bakom det stora leendet var hon även väldigt seriös och såg alltid till katternas bästa. Med åren blev Marie en av de mest pålästa och kunniga om rasens hälsa och hennes engagemang svalnade aldrig. Även i perioder då hon hade det tufft på annat håll fortsatte passionen till sibbarna att brinna.

Hennes kunskap och klokhet har lämnat många avtryck som är värda att ta vara på, både i nuet och inför framtiden. Det är en enorm förlust för alla hennes vänner, och hela Sibbevärlden, att hon inte längre är med oss.

Du är saknad och jag lovar att jag aldrig kommer att glömma dig Marie.

Kicki Eriksson, S*Linces

VERA BRÄNNSTRÖM

S*KNJAZE - EN DEL AV MITT LIV

Text: Airi Andersson, bild: Vera Brännström och Airi Andersson

SOM DE ALLRA FLESTA VET var det Vera och Gunilla Wikström som importerade de första 10 Sibiriska katterna till avel år 2000.

VERA är numera pensionär och jag, Airi Andersson, passade på att hälsa på med en brudorkidé och kaka till kaffet från Sällskapet Sibirisk katt. Jag träffade Vera 2005 genom att en granne blev fodervärd åt en hona (Zhu-Zhu Veshy Son), hon var allergisk mot katter precis som min dotter. Jag blev också fodervärd till en importhona och förälskade mig i rasen.

VERA MARKLIN (Kravtsova) kom till Skellefteå från Ryssland 1993 med tre Vinthundar, och erfarenhet av uppfödning av dessa. Efter några år kom tankarna på att det inte fanns några Sibiriska katter i Sverige.

Vera och Zhu-Zhu Veshy Son

TILLSAMMANS med arbetskamraten Gunilla, som var birma-uppfödare, började de planera import av sibirisk katt till avel från Ryssland. Vera, som har ryska som hemspråk, kontaktade uppfödare och fick hjälp av en kvinna vid namn Irma Shustrova.

GUNILLA hade den mesta kontakten med svenska myndigheter och organisationer och i Skellefteå förbereddes en karantän i källaren hos Gunilla, med tillstånd från Jordbruksverket.

Enskilt vatten och avlopp var ett av kraven som behövde vara uppfyllda för en karantän. Det blev en lägre kostnad att ordna i egen regi för så många katter, än att köpa enskilda karantäns platser.

DEN 22 JUNI kom Vera och Gunilla till Skellefteå efter en händelserik resa med katterna. Efter karantäntiden delades katterna upp. Det var två hanar samt 8 honor som de delade upp på bästa sätt.

Vera började med **Brus, Jeanne from Russian Kings of Siberian Forest, Lubava Rossity**, systrarna **Tajga Valenvic** och **Chrysanthema Valenvic**.

Gunilla började med hanen **Chalcedon Valenvic**, honorna **Evlalia Sant Andre, Pelagea Veschiy Son**, systrarna **Betsi** och **Berta**.

DE BLEV STARTEN för all avel av rasen i Sverige. Vera flyttade till Arboga i augusti 2000 med sina sibbar och fick sin första kull 2001 med stamnamnet S*Knjaze. Gunilla hade sitt stamnamn S*Staffansgården sedan tidigare. Vera importerade flera katter, bland annat **Zhu-Zhu Veshy Son, Balzam Sibirskij Prestige, Nikita OrelKiss, Lubava Rossity, Malvina Adagio** och **Svetozar Chingy-Thura**

Jeanne from Russian Kings of Siberian Forests
S*Knjaze Elizaveta
S*Knjaze Anfisa Krasa
Brus

tillsammans med andra uppfödare och var behjälplig med kontakter, språket och översättning från ryska, både dokument och stamtavlor.

VERA SKRATTAR när hon minns att hon, i kontakt med en rysk uppfödare fick frågan om vilken färg kattungen hon sökte skulle ha och hon sa "grå". Hon fick snabbt lära sig katternas EMS koder och färggenetik som var helt nytt för henne och inte samma som för hundarna. Vera fick mycket hjälp och stöd av Alva Uddin, Eva Porat,

Balzam Sibirskij Prestige
född 2005-02-17

Malvina Adagio
född 2001-05-08

Britta-Maria Johansson (Pedersen) och Annelie Persson med hur man registrerar, EMS koder, pälsvård och utställning, samtidigt som domarna fick lära känna den nya rasen.

SÄLLSKAPET SIBIRISK KATT startades 2002 av Eva Gunnarsson (S*Nikopeijas), Gunilla Bogren (S*Ugglemossens) och

S*Knjaze Elena
född 2001-12-23
dotter till Brus och Lubava Rossity

Vera Brännström (S*Knjaze) för alla intresserade av den Sibiriska katten. Föreningen skulle väcka intresse för, informera om katters vård och hälsa, jobba för en bred avelsbas och kunskapsutbyte som var viktigt för att grunden skulle bli bra och kunna glädja fler. Redan de första åren verkade rasringen för att utveckla rasens hälsa i ett avelsråd.

I SÄKS REGI ordnades träffar för medlemmar där standard, hälsa och katter var i fokus. Medlemsantalet ökade stadigt och styrelsen blev större, de flesta uppfödare var medlemmar i Sällskapet Sibirisk katt och samarbetet för rasen var väldigt bra i Sverige. Sällskapet Sibirisk katts avelsråd startades tidigt och använde Pawpeds databas för att registrera katter och beräkna inavelsgrad och man HCM-skannade sina katter och följde dåvarande Maine Coon kattens hälsoprogram (numera Pawpeds hälsoprogram). Föreningen samlade in fakta och kunde skapa en bild av hälsoläget i rasen och ge information och råd till medlemmar.

VERA VAR MED och arrangerade flera sibbeträffar i Arboga, både i Pingstkyrkan och IOGT-lokalen anordnades möten för att prata om utveckling och avel. Kattägare och uppfödare kom resande från när och fjärran. Som till exempel 2005 när ett 20-tal medlemmar träffades i Arboga för ett seminarium. De var ditresta från Sverige, Danmark och Finland. Alexander Kolesnikov kom från Ryssland, i samband med en importresa, för att berätta om rasens historia och framtid. Många propagandautställningar och andra utställningar besöktes för att visa upp den nya rasen. Både i Sverige och grannländerna var de Sibiriska katterna sällsynta i början.

ANTALET MEDLEMMAR OCH SIBIRISKA KATTER ökade stadigt. 2001 föddes 49 kattungar hos S*Knjaze, S*Staffansgårdens och S*Tallkatten.

ALLA AKTIVITETER som Sällskapet Sibirisk Katt anordnade, lokala träffar, seminarier och föreläsningar på årsmöten, har varit lärorikt och roligt. Där lärde man känna många andra och fick prata katt.

Vera berättar att det var mycket som var trevligt och roligt på utställningsresor, som att träffa andra kattvänner och umgås.

OCH NÄR S*KNJAZE ANFISA KRASA, avkomma till Chalcedon Valenvic och Jeanne from Russian Kings of Siberian Forests blev rosad som den vackraste sibben domaren sett och domaren gick runt och visade henne för de andra domarna, då var hon stolt och glad.

IC S*Knjaze Ksenija Rossi
född 2002-09-22
dotter till
S*Knjaze Doremidond Stoli och
Chrysatema Valenvic

EN DEL SAKER var lite tyngre, som att åka tidigt på morgonen till utställningar och vara trött efter den långa resan och ha migrän och få kritik för presentationen på utställningen. Vi började prata om SIB-specialen i Finland dit vi reste tillsammans. Jag hade med min artikel om den resan. Då fanns över 90 sibiriska katter i Lahti, med katter från nästan hela världen och väldigt många som rest långt för att besöka utställningen. Med fanns många medlemmar från Sällskapet Sibirisk katt både som utställare och besökare.

IDAG HAR VERA inga katter kvar, lever pensionärliv och bor ibland delar av året utomlands.

S*Knjaze Anfisa Krasa

född 2001-03-13

dotter till

Chalcedon Valencic och

Jeanne from Russian Kings of Siberian Forests

Vera tovar ull och silke, gör kläder och har haft en utställning i Stockholm med sina egendesignade kläder.

NÄR VI PRATAR berättar Vera att hon har svårt att komma ihåg alla namn på kattvänner och medlemmar som hör av sig på olika sätt, men när de sen nämner kattens stamtavlenamn kommer hon ihåg mer om katten och dess ursprung, stamtavla och ägare. Hon har sett att många har väldigt vackra och fina katter och att rasen utvecklats. De mer raka profilerna som fick kritik på utställningar har blivit bättre och öronen som förr satt för högt upp sitter bättre nu.

HON ÖNSKAR att vi medlemmar kan fortsätta det goda samarbetet som redan fanns. Fast hon förstår att det är svårare nu med så många och nya uppfödare och ägare. Vera tror att alla de lokala träffarna som anordnades med medlemmar och inbjudna föreläsare, gjorde sammanhållningen bra, då man delar samma intresse och kan prata mer i lugn och ro. Till exempel prata om parningar och lära känna varandra och varandras katter.

HON BERÄTTAR om ett par roliga anekdoter om sina katter som bodde hos fodervärdar.

"Jag hade en fodervärd i Borås där Afanasij Sibirskij Dvor bodde. När jag kom dit på besök bad matte katten att visa mig runt. Sagt och gjort. Katten tog täten och ledde mig genom husets alla rum. När matte sade till att visa mig sonens rum gick han dit och lade sej på sängen, nästa rum var dotterns och han gick även dit för att visa upp var lill-matte bodde."

S*Knjaze Ohlamon

född 2003-09-18

son till Brus och

GIC S*Knjaze Anfisa Krasa

EN ANNAN berättelse var om **Fjodor Vasiljevich Adagio** som älskade veterinärprogram, precis som husse och matte gjorde. Han kunde ligga i tv-fåtöljen framför TVn och när ett veterinärprogram började "sade han till" med ett mjau.

EFTER SAMTALET MED VERA blev jag nyfiken på antalet svenskregistrerade sibbar olika år. Jag sökte i SVERAKs stambok FindUs och såhär ser utvecklingen ut på svenskregistrerade sibirer listade på 5-års perioder.

Jag jämförde med antal medlemmar redovisade i Verksamhetsplanerna olika år.

År	sibbar	medlemmar
2000-2005	599	3-187
2006-2010	2213	238-305
2011-2015	4329	370-479
2016-2020	5448	461-315

Totalt blir det 12589 st svenskregistrerade sibbar de första 20 åren.

"Jag är så glad över att ha hjälpt så många människor med att ha husdjur hemma"

Det kan nog alla som har en sibirisk katt instämma i!

GUNILLA WIKSTRÖM

S*STAFFANSGÅRDENS

Text: Marie Johansson, bild: Gunilla Wikström

TILLSAMMANS MED VERA importerades tio stycken individer då de efter uträkningar förstod att det skulle bli avelsproblem redan efter ett par år. Jordbruksverket godkände högst tio importer per resa år 2000.

VERA skötte kontakterna med den ryska sidan; myndigheter och katterier. Gunillas ansvar låg gentemot SVERAK samt Jordbruksverket och finska myndigheter. Resan skulle gå med bil från Skellefteå, färja mellan Umeå och Vasa, för att med bil resa vidare genom Finland till St Petersburg.

DÄRIFRÅN tog de tåget till Moskva. I Moskva fanns katt-domaren Irma Shustrova som hjälp för att välja ut vilka individer som skulle få följa med dem hem till Sverige.

S*Staffansgårdens Boris
född 2008-06-06

EFTER LITE STRAPATSER kom de äntligen hem och katterna sattes i karantän hemma hos Gunilla. Jordbruksverket godkände denna karantän då hon hade eget vatten och avlopp. Katterna delades efter karantänen upp mellan dom i Veras sommarstuga.

varandra, så en ny importresa planerades in till Krasnoyarsk. Detta var starten för den sibiriska rasen i Sverige.

BERÄTTELSEN STARTAR för många när de såg på tv den där morgonen för länge sedan.

Flygplatsen i Skellefteå, med plomberade burar i väntan på veterinär. Nyss hemkomna från resa i Sibirien, städerna Perm, Novosibirsk, Vladivostok och Krasnojarsk.

Tv Olga Khalkina och vår dotter Sara. Olga bor nu i USA.

- Hon överlät katterna till mej och jag fick därmed fina katter att jobba med!

HANARNA som var lika värdefulla för det kommande avelsarbetet, fördelades med hjälp av krona eller klave. **Chalcedon Valenvic** följde med Gunilla hem. Hanarnas systrar fick flytta till det hem som de inte var besläktad med. De resterande honorna fördelades även de genom krona eller klave. De som hamnade hos S*Staffansgårdens var **Pelagea, Evlalia, Betsi och Berta**.

HEMMA I SVERIGE igen insåg Gunilla att katterna trots allt var besläktade med

GUNILLA var inbjuden till att delta i tv-soffan i Go' Morgon Sverige och sittandes i hennes knä var **Chalcedon Valenvic**. Den katten som väckte intresset för rasen i Sverige, den som gjorde att telefonerna gick varma hemma hos S*Staffansgårdens.

CHALCEDON fick paras några gånger, men Gunilla var inte riktigt säker...Hon hade sett tecken som blev mer än verkliga när hon vid en koppelpromenad blev oprovocerat attackerad av honom. Som tur var lyckades hon parera honom så anfallet slutade trots allt rätt bra, men för familjen var det en stor sorg.

DE PRATADE sig samman och slutsatsen blev enkel... Chalcedon skulle avlivas... Han var enligt veterinären helt frisk så inga medicinska orsaker låg bakom attacken.

VAD VAR DET som triggade hans beteende? Gunilla synade stamtavlan återigen. Det visade sig att han bar en hög inavelskvot, så kallad linjeavel. I efterhand fick hon veta att orsaken till linjeaveln var hans ovanliga färg, svartgoldentigré (ny 23). Ryssarna ville till varje pris behålla den ovanliga färgen. Det hela känndes som ett stort misslyckande.

Här satt hon nu med fyra honor och ingen hane. Då beslutade hon sig att göra ett nytt försök med import.

TILL HJÄLP hade hon Olga Khalkina som 2004 tillsammans med Gunillas dotter reste till Sibirien och importerade åtta katter. Återigen blev det karantän hemma på gården hos Gunilla. Veterinären kom varannan vecka under 3 månader och strikta hygienrutiner hölls. Några av katterna kastrerades direkt av olika anledningar och såldes till sällskap. De som gick vidare i avel var:

Galat Sibirskaya Skazka, född 2003-07-31 (a 22)

Paramosha, född 2004-02-25 i Vladovostok (ns 09 22)

Kleopatra, född 2003-09-05 i Novosibirsk (n 09)

Nafanael Astera, född 2003-10-23 i Perm (d 22)

Fedora Ionessy, född 2003-12-08 från staden Krasnojarsk - den bästa sibiriska katt jag haft

Fedora Ionessy, född 2003-12-08 i Krasnojarsk (n 23)

Milena Astera, född 2003-09-26 (ns 24)

När Olga sedan flyttade till USA, fick alla katterna stanna hos Gunilla.

DE FLESTA KATTER som flyttat från S*Staffansgårdens har gått till sällskap, någon enstaka har gått vidare i avel. Gunilla känner sig klar i sin uppfattning om vad hennes mål med aveln och importerna skulle vara.

Nafanael Astera, född 2003-10-23 från Perm i Sibirien, bästa hankatten! Rastypisk, snäll och muskulös.

FRISKA, sunda, rastypiska individer med ett gott psyke.

IDAG lever hon med en kastrat hemma. Hon sneglar från sidan på de många fina katter som finns i vårt avlånga land och är belåten. Vi har många fantastiska sibiriska katter i Sverige. Hon känner sig klar med sitt arbete och är nöjd över att hon gjort resan till Ryssland 7 gånger och fått fina katter med sig hem.

VÄGEN HAR INTE VARIT HELT RAK men motgångar stärker! Hon är tacksam för att hon inte gav upp efter vägen.

På frågan om hon skulle göra om resan?
Att ta in en ny ras till Sverige?
svarar hon

- Om man tog in en ny ras från något annat land än Ryssland....

Det är viktigt att göra så rätt det bara går!

Det var roligt och spännande att göra resan med Vera!

MONICA WENNERSTEN

S*TALLKATTEN

Text: Marie Johansson, bild: Monica Wennerstén

DET VAR ÅR 2001 och påsk. Monica Wennerstén sitter framför TV'n med sin man och tittar på TV4 där Gunilla Wikström blir intervjuad.

I KNÄT SITTE EN KATT och inte vilken katt som helst. Det är den sibiriska katten. Paret blir intresserade av denna fantastiska ras och tar kontakt med Gunilla för att få veta mer och träffa rasen. De åkte på besök och blev (naturligtvis) förälskade i rasen. Det fanns bara ett problem, det var 6 månaders väntetid för att få köpa en katt...

MEN det dröjde inte länge förrän familjen fick ett telefonsamtal. Det var Gunilla som ringde och undrade om de hade lust att ta hand om en vuxen dräktig hona, Pelagea Veshy Son, som skulle kunna få flytta. Beslutet var inte så svårt att ta. De sade JA och efter 3 veckor kom 4 små underbara kattungar till världen.

PELAGEA var en fantastisk mor åt de fyra honorna Ronja, Nadja, Katja och Tanja och en underbart snäll katt. Far till kullen var Chalcedon Valenvic.

Pelagea Veshy son
född 2000-01-07

Pelagea Veshy son

MONICA hade lite erfarenhet av kattungar sedan tidigare, då hon hade en bondkatt hemma hos farmor och farfar som fick kattungar. Men mycket var nytt och spännande.

MEN HUR SKULLE DETTA BLI? Monicas maken oroade sig lite. Hur ska detta gå? Nu står vi här med kattungar ingen vill ha. Men så fel han hade. De lade ut annonser på två sidor och efter en dag var de nedringda.

HONORNA fick snabbt nya hem när de var redo att lämna boet och de var i sin tur starten för nya uppfödare.

Katja (9 avkommor) hamnade hos S*Stimics. S*Järstakattens köpte **Ronja** (17 avkommor) och S*Zimmergårdens tog **Nadja** (11 avkommor) till sitt katteri.

NADJA finns fortfarande bland oss, nu 19 år senare. Tanja avled tyvärr pga sjukdom ca 1 månad efter hon flyttade.

- Hon var så känslig och omtänksam Pelagea... hon kände på sig om det var någon i familjen som inte mådde bra.

Hon tog hand om barnen när de var sjuka, lämnade inte deras sida.

DET HÄR VAR STARTEN och i augusti 2001 skaffade Monica sitt stamnamn S*Tallkatten och uppfödningen startade på allvar.

NU BÖRjade ett samarbete över Sveriges avlånga land. Täta kontakter med de andra uppfödarna för att hitta nya partners.

S*Tallkatten Nadja
född 2001-07-11
på bilden 10 år gammal

DÅ PELAGEA inte var släkt med de andra importerna blev det jobbet lite enklare. Det var okej med kusinparningar och omparningar gjordes ofta då det inte fanns så många hanar att tillgå.

HON BÖRjade snegla över till grannländerna och inledde kontakter med uppfödare både i Finland, Tjeckien, Tyskland, och senare även Ryssland.

-Jag skulle inte kunnat gjort denna resa utan alla fina fodervärdar som jag har haft möjligheten att samarbeta med under dessa år!

S*Zaroyas Baltazar
född 2003-12-08
S*Tallkattens förste
avelshane

Jag ville att de katter som bodde hemma hos mej skulle kunna få ta en stor plats i vår familj och därför inte ha så många katter hemma. Lika så att foderkatterna skulle få det på samma vis, att vara älskade familjemedlemmar.

Det nära samarbetet vi hade gjorde att jag hade koll på var katterna flyttade, vi kunde sedan med hjälp av hanar som var "sällskapskatter" späda ut generna.

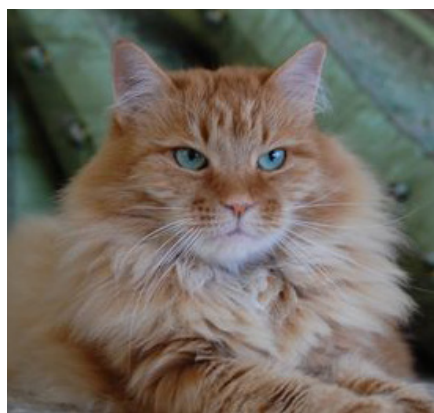
Basra von der Sannoschka
född 2002-07-30

På frågan om hon känner igen sina linjer idag svarar hon

*- Tidigare kunde jag göra det, men idag... nej det är för många import-
er för att jag ska kunna se dom.*

Något som försvårade avelsarbetet med importerna var de krångliga karantänreglerna som gällde. De var både kostsamma och komplicerade. När reglerna lättades upp och uppfödare kunde ha hemkarantän så förenklades importarbetet avsevärt.

2003 IMPORTERADES Basra von der Sannoschka från Tyskland. En bra kontakt med uppfödaren etablerades och hon levererade henne slutligen hem till en fodervärd, där uppfödaren fick bo ett par dagar för att lära känna familjen.

Basra von der Sannoschka

PÅ DEN TIDEN fanns inte det utarbetade systemet med PawPeds och FindUs för att se stamtavlor, men Monica hittade en tysk hemsida som hade dokumenterat många uppfödare i världen.

Vi var många nya som hjälpte varandra och vi använde oss av varandras uppfödare och veterinärer i andra länder.

MONICA hade även ett stort stöd i en Maine coon uppfödare, Åsa Lindkvist.

Då vi inte kände rasen och deras linjer var vi lite "på tå" för vad det kunde föra med sej. Det var från upptäckten av den första svanskicken till första HCM fallet och senare första FIP fallet.

Vi började då testa utifrån det vi upptäckte, testade för Corona när vi fick höra om första fallet med FIP samt HCM vid upptäckten av HCM osv.

NÄR BASRA kom till Sverige var hon 8 månader. Hon kom från en uppfödare med mycket kunskap då hon var veterinär och förstod allvaret kring sjukdomar och defekter. Monica berättar att hon till och med fick en röntgen bild på svansen. Basra var även Corona testad utan anmärkning. Hon fick flytta hem till en fodervärd, Lena Lundmark som inte hade några djur sedan tidigare. En lugn start för Basra i hennes nya liv i Sverige.

ÅREN INNAN Sällskapet Sibirisk Katt bildades samlades kattägare och dess familjer. Det var familjefester såsom exempelvis Rysk afton med allt vad som ingår. De hade även små föreläsningar om bla utställning, pälskötsel och HCM.

Öppenhet och hjälpsamhet gällde! Många av dessa har idag fortsatt kontakt.

2003/2004 efter karantänen som bara föll, gjorde jag Gunilla och Olga en import tillsammans.

S*Zaroyas Baltazar

*Vi fick samma veterinär som vid första inporten.
Vi tog in 8 katter tillsammans varav en var Milena
Aster, som fick bo hos S*Gorabellas i Växjö.*

DET BLEV ett långt samtal på telefonen och jag
är så tacksam över att Monica tog sej tiden för att
dela med sej från sin resa.

PÅ FRÅGAN om hon skulle göra om sin resa
idag så svarar hon med ett skratt

Det är inte helt otroligt, trots mycket jobb!

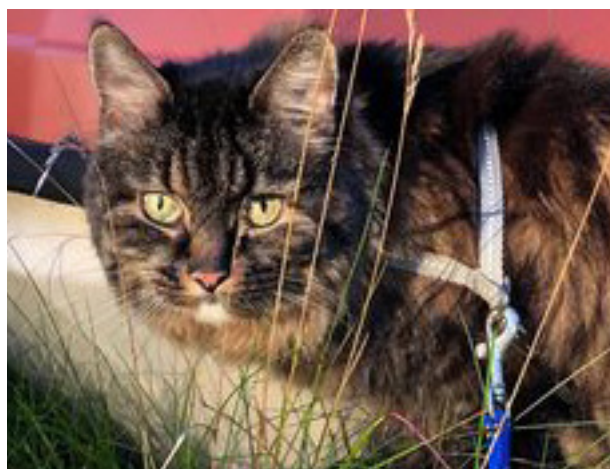
S*Tallkatten Nadja

S*Zimmegårdenz Bellona

född 2003-11-20

dotter till S*Tallkatten Nadja
och S*Staffansgårdens Malkov

S*Zimmegårdenz Bellona

EVA GUNNARSSON

S*NIKOPEJAS

Följ med på min resa i kattvärlden – ut i världen med Sibbarna som lockbete och med en förening för likasinnade "katt-tanter".

PÅ PÅSKAFTONEN 2001

slumpade det sig så att jag och min yngste son, Rasmus, slog på TV4 just när programledaren Lasse Bengtsson sa till kvinnan i gästsoffan: "Och den här katten kan alltså vissa allergiker tåla?" I knät hade kvinnan en helt otrolig katt! Och sen var programinslaget slut...

NU HÖR DET JU TILL saken att Rasmus är allergisk mot pälsdjur och det utbröt en förtvivlad jakt på information om vilken denna kvinna var och vilken ras det rörde sig om. Varken i tidningens eller på Text-TV's programtablåer fanns någon information att få, men vi hade ett trumfkort – storasyster jobbar på TV4! Med Kristins hjälp fick vi e-postadressen till Gunilla Wikström och också veta att det var en Sibirisk Katt vi sett.

VI SKREV ETT MAIL till Gunilla där vi berättade om oss själva och längtan efter en katt trots allergi – av våra tre barn är två allergiska mot katter. Vi bad om att få komma på besök. Innan vi fick svar från henne så sökte vi på Internet om information om Sibiriska Katter och då öppnade sig hela världen! I Europa, USA, Kanada, Japan och Ryssland fanns olika hemsidor med information om rasen, uppfödare och massor av bilder.

TILL SAKEN HÖR att jag egentligen inte är så hemma på datorer

och dessutom tidigare inte förstått nyttan av Internet, men nu försvann timmarna när jag surfade världen runt! Gunilla ringde och hälsade oss välkomna.

EN VECKA efter inslaget på TV bilade vi 40 mil till Skellefte-trakten för att få träffa våra första Sibirier. Det var jag, min äldste son Tomas och, naturligtvis, Rasmus. Jag var så fångad av att kanske, kanske, kunna ha katt igen att jag glömde bort pressen som Rasmus kände inför detta besök.

Jag tänkte inte heller på att han aldrig tidigare vare sig klappat eller hållit i en katt, än mindre en kattunge. Så när vi satt där på kökssoffan och min 12-årige son fick en kattunge i sitt knä för första gången var han så sveltig om händerna att kattungen blev alldeles tufsig av hans tafatta klappar!

BESÖKET GICK ALLDELES UTMÄRKT och en vecka senare for jag åter norrut, denna gång för

att hämta hem vår Schizan, eller S*Staffansgårdens Silvia som hon officiellt heter. Och sen skulle det ju vara kul att ha kattungar – känns det igen?!

12 OKTOBER fick jag bekräftelse att stamnamnet S*Nikopeja's godkännts och registrerats. Och det var med andra ansökan – allt med snö, skog och tundra tycktes redan vara taget av Skogisarna.

Och S*Katteverket fick vi inte heller godkänt! Ett av mina förslag den andra vändan som blev godkänd var min favorit bland ikonmålningarna "Gudsmodern Nikopeja" från Novgorod.

JULEN 2001 var fruktansvärt kall – jag tvingade alla barnen till att engagera sig i att skapa en hemsida till mig och min uppfödning. För det var inte bara katter som behövdes utan även en massa tekniska prylar och kunskaper. (Kom ihåg att det här var innan facebook!)

S*Staffansgårdens Silvia född 2001-02-12

KATT-TEKNIK:

Hemsida, Dator, Digitalkamera, Photoshop, Databas med stamtavlor, Surfning, Ryska alfabetet. Min man var glad att jag äntligen visade ett dataintresse och stödde inköp av teknikprylar!

I och med att av de 10 Sibbarna som importerades så var det två syskonkullar med – Betsi, Brus & Berta samt Chalchedon och Chrysanthema + att Tajga var halvsyskon med Chalcedon och Chrysantmena så var behovet att utöka avelsbasen enormt viktig/nödvändig.

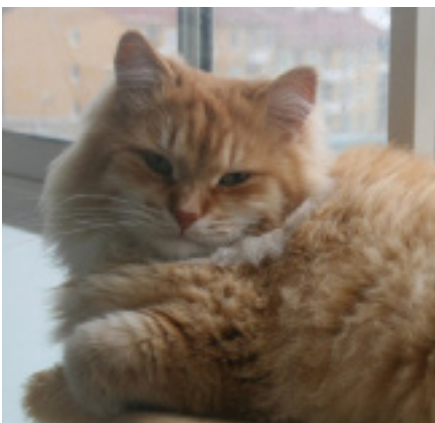

Eva, Gunilla och Vera
Sällskapet Sibirisk Katts första styrelse

EFTER NÅGRA KULLAR var nämligen alla katter kusiner i och med att det bara fanns 2 hanar! Importer behövdes för att vidga genpoolen! Så nu blev det till att surfa jorden runt igen ☺. Achim och Gosia (vom Bernsteinzimmer) i Berlin var villiga att sälja en avelshane till mig efter många mejl fram och tillbaka.

Bradiaga vom Bernsteinzimmer föddes på julafton 2001 och han var helt klart det årets finaste julklapp!

Bradiaga von
Bernsteinzimmer
född 2001-12-24

Förr i tiden så hade vi två alternativ vid import – antingen karantän eller rabiesvaccinering med kontroll! Vi valde att rabiesvaccinera. I **SLUTET** av augusti 2002 for vi ned till Berlin och familjen Forster för att hämta hem vår efterlängtnade Bradiaga. Min man konstaterade torrt att ”förr i tiden köpte man gris- en i säcken, nu köper man katten på nätet...!”.

INGEN KAN VARA UPPFÖDARE SJÄLV

det finns ett behov av att samarbeta - speciellt för att hålla inavelsgraderna så låga som möjligt i en ny ras, vilket väckte frågan om att starta en rasförening.

I april 2002 samlades vi hemma hos mig och med hjälp av grannen Per, en föreningsräv med fötterna i LRF och Centern, drog vi upp riktlinjerna till en rasförening: Gunilla Bogren valdes till ordförande, Eva Gunnarsson kassör (vilken bland nära och kära är känd som ”en vandrande ekonomisk kat(t)astrof!”), Vera Brännström till ledamot.

Stadgarna:

- *Informera och sprida kunskap om föreningen
- *Ge medlemmarna god service och stöd
- *Bibehålla och utveckla de rasspecifika egenskaperna

NAMNET DÅ?

Vi vred och vände på olika förslag, vi ville ju ha ett ryskklingande men också ”snällt” namn och till slut så blev det

Sällskapet Sibirisk Katt

Vi tog fram informationsbroschyr, SIB-Nytt, Hemsida, Skjortor och vi fick helt fantastiskt nog 42 medlemmar första året!!

Loggan är Gunillas katt
S*Staffansgårdens Anastasia!

NÄR JAG LETADE hankatt på Internet så hade jag även kommit i kontakt med Eriika Jähi i Finland, som hade uppfödningen Siperiankulta. Eriika pratar varken svenska eller engelska så när vi äntligen fick hjälp med tolk så hade jag ju redan bestämt mig för Bradde, men Eriika erbjöd mig att köpa en hona istället **FIN*Siperiankulta Honeysuckle (Hanni)**. En underbar svartsilver klassisk tabby.

Eriika importerade redan 1996 sina första Sibbar från Ryssland och var en av de första registrerade uppfödarna i Finland.

FIN*Siperiankulta Honeysuckle

DEN FÖRSTA SIBIRISKA KATTEN född i Finland var FIN*Siperiankulta Araminta. Och det här var innan Sibbarna var godkända som ras i FIFe! Mor FIN*Siperiankulta Diamond + mormor rysk import Zhemzhuzina Rossity. Pappan till Hanni, Alvarado Country Cat, var en import från Tjeckien.
NU VAR HANNI OCH BRADDE släkt med varandra genom de finska importerna Snowknight Der-

ringer och Destiny från Tyskland. En inavelsgrad på 1,56%. Tyvärr visade det sig att Hanni också bar på HCM. Hon fick sin diagnos vid 6 års ålder efter att ha testats normalt tre gånger tidigare. Och vad är en uppfödning utan kattungar?

FÖRSTA KULLEN FÖDDES

i augusti 2002 efter Schizan (S*Staffansgårdens Silvia) och S*Knjaze Vostok. Totalt är 86 kattungar registrerade som Nikopeja-katter.

MEN HUR GÖR MAN egentligen?! En svår balansgång Kattuppfödare / Kattsamlare?

Svaret är FODERVÄRDAR ☺

Fantastiska människor som gett mig sitt förtroende och upplåtit sina hem, sin tid och sin kärlek för att jag ska kunna gå vidare i mitt avels arbete. I början hade en del domare lite svårt med att döma Sibbarna – inte bara att de spretade ganska så mycket, utan också för att det var en ny ras och att tolka standarden kan ibland inte vara så lätt!

Och en del svenska domare besökte Vera för att lära sig mer och favoriserade då den typen som Brus gav – medan Chalcedons avkomor ibland inte då sågs som så bra ”typade”...

Timofej from Russian Kings of Siberian Forests född 2000-11-16

FÖR ATT INTE TALA om hur man ska visa upp sina katter på bästa sätt! Min man Lars-Erik var mer van att hantera gevär än katter, men en förstående italiensk domare tog sig tid för att visa L-E hur Irina skulle visas upp på bästa sätt på en utställning i Trondheim...

Tänk vad många orter man besökt genom alla utställningar, alla ishallar och mässhallar ute på vischan... Vad mycket man sett av landet – och det har även blivit besök på utställningar i både Norge och Finland för min del. Fantastiska katter och fantastiska människor.

S*Knjaze Vostok född 2001-08-03

Sintija Chingy-Tura född 2002-11-05

2003 FOR VERA TILL RYSSLAND IGEN och då hon visste att jag helst av allt (just då) önskade en silverhane blev jag erbjuden att köpa **Timofej from Russian Kings of Siberian Forests**, en underbar 2 årig hane. På Arlanda visade Vera också upp lilla **Sintija Chingy-Tura** och min man tyckte absolut att vi också skulle ha henne. Och då säger man ju inte nej liksom!

HON FICK SEDEMER heta Zessna då Lars-Erik tyckte att hon hade en förmåga att "flyga", dvs ta sig högt på skåp och t.o.m gardinstänger! Hade hon varit en hankatt så hade hon väl kallats Houdini istället ;-)

NÄR VI hämtade Bradde i Berlin hade Gosia just kommit hem från Polen med en helvit Sibirier – Tania. Jag blev nyfiken på avel med vita katter och ställde så pass mycket besvärliga frågor att de trodde att jag ville köpa en... Tja, så blev det så att den första vita Sibiriern i Skandinavien hamnade i Sundsvall.

OCH DET VAR NU på mitt jobb på sjukhuset som jag fick rådet att aldrig avslöja hur många katter jag hade hemma om jag hamnade på Akuten - för då skulle det bli psyket direkt ;-)

I SEPTEMBER 2003 reste jag till Sibirien – det hade jag aldrig ens drömt om, men när frågan kom från Gunilla Wikström om jag var intresserad av att följa med så fanns ju bara ett svar, eller hur?

VÅR TOLK var Olga Norin. Veldig sällan man talar ett

europiskt språk i Ryssland så att resa utan tolk är nästintill omöjligt. Vi blev väldigt uppmärksammade i media, både TV och tidningar intervjuade dessa tokiga svenska kvinnor som lovprisade deras "bondkatter" och betalade en massa dollar för dem...

MAN ORDNADE så att en utställning med bland annat godkännande av noviskatter skedde under den tiden vi var där och vi överväldigades av alla de fina Sibbar vi fick se. Och även Kurilian Bobtail visades upp av en stolt uppfödare. Katterna vi tog med oss hem sattes i samma karantän som den tidigare importen med Vera.

FAST VI FICK också lite mer på köpet med importerna; RINGORM!

TACK VARE EN FODERVÄRD gick uppfödningen vidare och en kull föddes i november hos Monica Byström. Ingen annan katt drabbades av utslag men vi hittade sporer i hårtussarna som skickades till SVA under de följande åtta månaderna. Ingen av oss tvåbenta drabbades heller.

KARANTÄNVISTELSEN efter vår resa till Sibirien var problematisk med mycket kontakter med kvinnan som hade den, men hur illa ställt det var förstod vi inte helt förrän de överlevande katterna släpptes ur karantän. Alla de som kom levande ur karantän i januari avlivades antingen direkt eller kort därefter. Sjuka i FIP men också fruktansvärt vanvårdade.

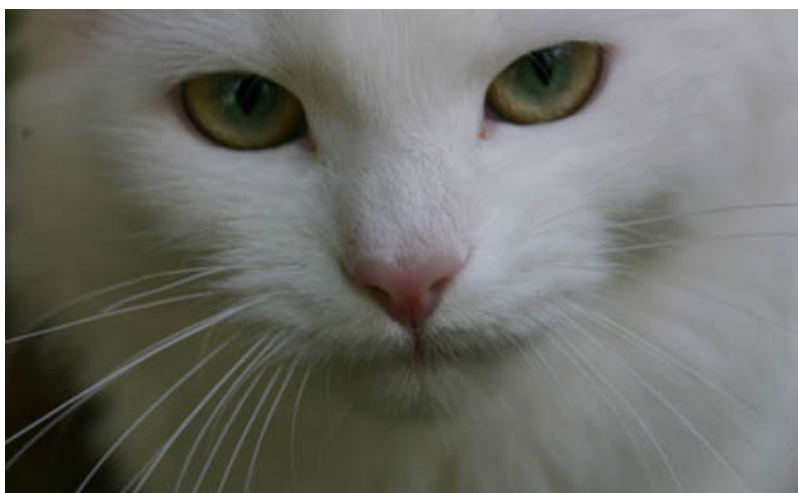
EN NATIONELL SKANDAL, och en djup sorg som finns än idag hos oss alla som reste till Sibirien med våra drömmar om att ta hem ursprungliga katter – och hur skulle uppfödarna i Ryssland uppfatta oss! Vi som hade både skrutit och lovat att djurhållningen i Sverige var en dröm...

STARTEN med att ha koll på linjerna

var BreedMate, ett data-program som jag inskaffade för egen del. Denna databas fick sedan ligga till grund för det fortsatta arbetet med PawPeds tillsammans med en tysk databas.

UNDER ÅRENS LOPP har Sällskapets medlemmar på ett fantastiskt sätt svarat på begäran från forskare med att ställa upp på att skicka DNA-material till bl.a.

Irina vom Bernsteinzimmer
född 2003-08-22

I oktober upptäckte jag att Timofej hade en kal fläck på ryggen, vilket visade sig vara ringorm. Han hade inga besvär och med tablettbehandling läkte det fort. Men att bli av med sporer i miljön och i katternas pälsar visade sig vara en mardröm. Den julen kunde vi bokstavligen ha ätit från golvet, vi hade det kliniskt rent. Fast julgranen var lite kal utan de vanliga dekorationerna!

UC Davis. Ibland har jag filosoferat över vår öppenhet i Sverige jämfört med andra länder – är det så att vi är så vana vid öppna jämförelser, statistiska centralbyrån och register att offentlighetsprincipen gör att vi gärna bidrar med material?

NI GÖR SKILLNAD

– tack till alla er som testar era katter och helt öppet bidrar till en hälsosam avel!

2005 FICK Bradde sin HCM-diagnos vid en rutinkontroll, vilket ledde till en ökad kunskap och medvetenhet om HCM i rasen. Ca 1/3 av hans avkommor har i efterhand visat sig ha HCM. Hanni fick sin diagnos när hon var 6 år gammal. Vid 10 års ålder var hon fortfarande ”frisk” men det har också lärt oss en del...

I AVELSRÅDET tyckte vi oss se att hanar utvecklar symtom tidigare, men också att katterna tycks kunna leva väl med sin diagnos långt upp i åren!

2005 BLEV Karin Zartmann (S*Lohonans) och jag kontaktade av Vera Brännström som undrade om vi ville åka till Krasnojarsk igen.

Återigen så var svaret instinktivt JA SJÄLVKLART. Men hur skulle vi bli bemötta?! Kunde vi träffa uppfödarna igen och skulle de lita på oss så att vi fick förtroendet att ta med oss katter igen?!

VI SKREV ETT BREV som Vera översatte till ryska och sen hade vi många nätter med svårigheter med sömnen innan vi stod öga mot öga med Busiks matte

Larisa (RU*Dostoyanie Sibiri) vid en busshållplats och tårarna bara rann hos oss alla. Denna gång ordnade man en visning på den lokala kattklubben av katter/linjer utifrån några hankatter och deras avkommor. Mycket intressant och lärorikt – där fick vi bekräftat att vissa linjer utvecklas långsamt och andra linjer snabbt.

OCH SÅ FICK VI SE

– och känna på, vår första Neva. Eller var det kanske en Birma ändå trots allt?! Fantastiska noviser! Det blev också ett besök på tidningen Drug i Moskva där vi intervjuades och träffade personerna bakom katterierna Sibaris och Adagio.

Brusnichka Sibirskij Prestige och **Kasian Dostoyanie Sibiri** fick följa

med hem denna resa. Denna gång sattes katterna i privat karantän hos Susanne och Gert, också Sibbeuppfödare med stamnamnet S*Sneschinka. Med tanke på vad som hänt tidigare behandlades våra katter som var de av guld av både ansvarig veterinär och av hela familjen, som byggt upp en väldigt hemlik miljö i karantän!

ALEX KOLESNIKOV

(RU*Sibaris) följde med oss tillbaka. I Arboga hölls ett seminarium där bl.a. domare Eva Porat deltog och där utvecklingen av rasen diskuterades. Vilken typ av Sibirier vill vi ha? Ska de se ut som gammeldags Perser eller ej? Rasseminariet var en sammanfattning av tidigare seminarier och vi hade också med oss katter från Sundsvallstrakten som deltagarna fick ”bedöma” utifrån standarden.

OCH DET HÄR MED att ha katt lockade till att lära mer. I början fick man söka sig utomlands och via brevkurs i England läste jag om katters beteende och psykologi samt om katter generellt.

JAG GICK OCKSÅ en kurs på Sveriges Lantbruks Universitet (SLU) som till 75% handlade om hundars beteende – men det var faktiskt ganska intressant det också. Utifrån mina studier satte jag ihop en föreläsning om kattens beteende. Mycket genom att jag upptäckte att många av mina allergiska kattungeköpare inte hade någon aning om hur en katt egentligen beter sig. Hundar är liksom lättare att förstå sig på än dessa självständiga katter, som inte är flockdjur.

SEN KOM PAWACADEMY (där jag också var handledare en omgång) och till slut SVERAK med sin diplomutbildning, vilket gör det lättare för oss uppfödare att skaffa oss en kunskapsgrund att bygga vår

Brusnichka Sibirskij Prestige, född 2005-02-17
Kasian Dostoyanie Sibiri, född 2005-02-08

uppfödning på. Men det här med kattungar är ju bara så underbart och man har ju alltid behov av en ny hankatt i sin avel, eller hur?

Efter mycket letande, fun-
derande och diskuterande
bestämde Karin och jag oss för
att importera en hane från
Danmark med direkt-
importerade ryska linjer.
Linjer som hittills inte visat några
fall av HCM vad som var känt
- och så flyttade
DK*Meldgaards Uffe Usafazan
in.

I JUNI 2008 gick min man
oväntat bort och allt blev kaos och
Uffe skulle hämtas hem från
Danmark i samma veva. Uffe
visade sig inte vara frisk. Vi lan-
dade på söndagen och tisdagen
efteråt togs en hängig lillkille till
veterinären.
Han hade en Coronainfektion samt
en bakteriell ögoninfektion...

**DK*Meldgaards Uffe
Usafazan**
född 2008-04-05

I SAMBAND med begravningen
den veckan försvann Zessna ur
kattgården. Hon var den enda av
katterna som kunde ta sig ur genom
att på något vis klättra på nätet och
sedan volta över! (Kom ihåg varför
hon kallades Zessna!)

Trots annonser i tidningar och
många som engagerade sig så vet
jag än idag inte vad som hänt henne.

Lundberg Krasa Isidora
född 2008-05-20

OCH när livet var
ganska så tungt så ringde en
uppfödarvän i USA, Tom Lundberg,
bad mig sätta mig vid datorn och gå
in på hans hemsida och klicka mig
fram till kattungesidan. Och det tog
ett tag innan jag fattade att han ville
ge mig en kattunge i gåva. Återigen,
så hur kan man säga annat än JA?

MEN INFÖRSELREGLERNA
till Sverige hade Tom ingen aning
om och då jag sa att jag inte orkade
genomföra något sådant så tog
han på sig allt!

Lundberg Krasa Isidora
landade i snöstorm efter att
ha varit försvunnen i ett
dygn då hon skickats till fel
flygplats. Och det är en an-
nan historia helt i sig själv!

Efter att min man dött så
kunde jag inte bo kvar,
vilket innebar flytt till
mindre hus och omplac-
ering av en massa (katt)
familjemedlemmar. Väl
installerade i det nya
lilla huset utbröt kaos i

kattgruppen! Busan gömde sig och
kissade på alla möjliga och omöjli-
ga ställen, pälsen tovade och hon
var allmänt olycklig!

Uffe utsöndrade fortfarande
coronavirus, och Mi-Ke visar sig
vara en riktig morrhoppa. Förutom
att hon domderar de andra katter-
na stjal hon sedan också Issis två
kattungar och stackars Issi vågar
inte säga ifrån...

UFFE OMPLACERAS för att
inte riskera att smitta kattungar-
na. Det hela slutar med att Mi-
Ke charmar en kattungeköpare
(SE*Sibir Koshki) till att ta sig
an henne istället för kattungen
Rosenblad – så kan det gå!
Och Issi visar sig ha B-blod
och kastreras.

JAG ÄLSKAR PADDOR!

Med två kastrater i huset
räddades jag/min uppfödning av
min underbara fodervärdsfamilj i
Örebro som hade vackra paddan
S*Nikopeja's Petra på foder.
Och nu kunde jag för första gången
själv para två av mina avkommor –
Petra fick dejta Mi-Ke's son Ryzh-
ko. Återigen räddad av en fodervärd
så att ytterligare en Nikopeja-kull
genom Petra kunde se dagens ljus!

Brusnichka Sibirskij Prestige
född 2005-02-17

ATT VARA UPPFÖDARE

innebär att vara VÄLDIGT ödmjuk inför att planer nästan ALLTID ändras. Istället för att ta hem en hona och fortsätta avelsarbetet själv, flyttade charmiga Sergei hem och systemen Sanna hamnade hos fodervärdar!

Egentligen så skulle jag ju logiskt sett välja en hona, eller hur?

Fast så är ju det där med
ÖGONBLICKLIG KÄRLEK...
Någon annan som drabbats av det?

TACK till alla uppfödare som sålt katter till mig,
TACK till alla uppfödare som köpt kattungar av mig och **TACK** till alla uppfödare som lånat ut sina avelshanor till mig.

TACK till alla mina fodervärdar som möjliggjort att aveln kunnat gå vidare.

TACK till alla "vanliga" människor som valt att köpa kattungar av mig.

TACK till alla underbara kattmänniskor jag träffat under åren.

Och min erfarenhet är att säg aldrig "Nej" för man vet ju aldrig hur mycket spännande som kan hända om man säger "Ja" ☺

Hösten 2020 har jag bara Lillen, **S*Nikopeja's Sergei** kvar.

EN DEL KATTER SAKNAR JAG MER ÄN ANDRA
men alla är älskade och ihågkomna!

Och tänk alla människor jag mött – på utställningar, i andra länder och en del bara via nätet.

Eva Gunnarson

"Lillen"

S*Nikopeja's Sergei, född 2011-08-02

Kasian Dostoyanie Sibiri
född 2005-02-08

HELÉN DANIELSSON

S*SOLBERGA ZAFIRS

Text: Helén Danielsson

JAG SÅG GUNILLA

Wikström med Chalcedon Valencic på Nyhetsmorgon Påskafton 2001 och blev fullständigt förälskad. Jag bestämde mig för att om jag skulle ha katt igen så skulle det vara en Sibirisk katt. Jag hade drömt om en blå långhårig katt så något annat alternativ fanns egentligen inte. Det blev S*Staffansgårdens Masha som flyttade in hos mig hösten 2002. Då hade jag planerat att jag bara skulle ha henne som sällskapskatt.

2003-08-01 fick jag mitt stamnamn, S*Solberga Zafirs. Det var en kombination av området jag bor i (Solberga) och min favoritfärg (blå). 2004 fick jag min första kull. Jag hade bestämt mig för att behålla en kattunge i den kullen. Masha var blåtigré med vitt. Det blev 2 tigrerade tjejer i den kullen, en med och en utan vitt. Jag valde att behålla den utan vitt. Hon fick namnet S*Solberga Zafirs Anisiia. Nästan alla SIB-uppfödare som hade haft en kull innan mig hade haft en Anastasia så jag valde att döpa min hona till Anisiia. Jag har efter henne behållit Nadya, Princessa, Sofia, Tanya och Viktoria. Tanya är syster till Sofia och de andra är i rakt nedstigande led efter Anisiia.

Min mamma hette Anna Viktoria så både Anisiia och Viktoria är döpta efter henne. Jag har tänkt att Viktoria blir nog den sista kattungen som jag behåller.

2008-12-19 var jag en av de första som blev SVERAK-diplomerad uppfödare.

2009-03-05 hade jag slutfört G1 i PawPeds Academy Award.

UTÖVER DETTA har jag varit på ett antal föreläsningar, rasseminarier och hämtat kunskap på nätet. Det är som med allting annat. Du blir aldrig fullärd och det kommer alltid nya saker.

I dagsläget har jag haft 22 kullar med totalt 81 kattungar. Jag har varit på 268 utställningar under åren 2003-2020. Den senaste var 8 februari 2020.

Jag har lärt känna många trevliga människor under dessa år som uppfödare och utställare.

Jag fick medlemskap i Sällskapet Sibirisk Katt, SäSK, när jag köpte Masha och jag har valt att ge medlemskap i rasringen till alla mina kattungeköpare.

I JANUARI 2010 var Royal Canin hemma hos mig och fotade alla mina dåvarande katter. Anisiia är den som har visats mest. Hon har varit med i Royal Canins kalender, på deras hemsida, på skyltar som har funnits i Zoo-affärer, på en skylt på en WW-utställning, på en foderburk i plast och är fortfarande omslagsflicka på Royal Canin Sensible.

2005 testade jag Masha första gången för HCM. Sedan har jag fortsatt med det på alla mina katter som går i avel upp till att de är 8 år. Jag ska testa Nadya en gång till, men jag har skjutit på det för hon är inte så förtjust i att gå till veterinären.

2019 skannade jag Princessa första gången för PKD.

NU TESTAR JAG ALLA mina honor för FIV, FeLV, HCM, PKD, Blodgrupp och cs-genen.

CH S*STAFFANSGÅRDENS MASHA

född 7 juli 2002
Jag ställde ut Masha första gången när hon blivit 10 månader och skulle ställas ut för att avelsgodkännas. Hon tyckte inte om utställningar så hon ställdes bara ut till Champion. Hon fick 3 kullar.

MASHA var den som speglade mig bäst. Hon kände av när jag mådde dåligt och då fanns hon alltid nära. Hon var den som först mötte alla besökare och hon provlåg alltid transportburarna till alla kattungar som skulle flytta.

Hon hade problem med njurarna de sista åren av sitt liv och 2018 fick hon problem med sina tänder. 27 april 2018 fick hon somna in.

CH S*Staffansgårdens Masha

Foto: Jean Michel Labat

SP EC S*SOLBERGA ZAFIRS ANISIIA DVM

3 juli 2004 föddes min och Mashas första kull. Det blev 2 honor varav jag behöll Anisiia.

Anisiia har varit mitt hjärta och betytt något alldeles speciellt för mig. Hon var första kattungen i den första kullen som jag fick och den som har varit med mig på flest kattutställningar.

Vi har varit på 174 utställningar och hon har varit en bra representant för rasen. Hon tog bort sin första juverrad 28 november 2016 och den andra juverraden 12 januari 2017. Jag sa då att hon får finnas kvar så länge hon mår bra och jag är tack-sam för varje dag som jag har fått med henne.

Hon opererade bort 3 tänder sommaren 2019 och tappade så mycket i vikt under hösten.

Hon var på hälsokontroll 20 november och hade då fått problem med njurarna.

19 december skulle vi ta ett nytt blodprov för att kolla hennes njurvården. Då hade hon fått 2 nya cancerknölar så det blev inget blodprov.

I Julveckan visade hon att hon inte alls mådde bra.

26 december 2019 fick hon somna in.

VI FICK 15 ½ ÅR TILLSAMMANS, varav 3 år efter att hon hade tagit bort juverraderna.

PR SC S*Solberga Zafirs Nadya DVM

Foto: Helén Danielsson

PR SC S*SOLBERGA ZAFIRS NADYA DVM

20 april 2012 fick Anisiia sin femte och sista kull. Det blev 4 honor och jag valde att behålla Nadya.

Nadya har ställts ut upp till Supreme Champion och där tyckte hon att det var nog.

När hon fått sin tredje och sista kull kastades hon och jag ställde henne ytterligare några gånger så hon blev Premier. Efter det lovade jag henne att hon skulle slippa utställningar.

SP EC S*Solberga Zafirs Anisiia DVM

Foto: Jean Michel Labat

SC S*Solberga Zafirs Princessa DVM

Foto: Helén Danielsson

SC S*SOLBERGA ZAFIRS PRINCESSA DVM

5 januari 2015 föddes Princessa i Nadyas andra kull. Princessa har fått 4 kullar och är nu kastrat. Jag tror inte att hon uppskattar utställningar lika mycket som jag gör. Hon har ändå varit med på ganska många och aldrig jamat i bilen och skött sig bra på utställningarna.

GIC S*SOLBERGA ZAFIRS SOFIA

14 november 2017 föddes Sofia i Princessas andra kull. Hon tycker om sin matte väldigt mycket, pratar gärna och är lättsam att ha med sig på utställning. Hon har haft en kull och matte planerar för en till inom en snar framtid.

S*SOLBERGA ZAFIRS TANYA

8 januari 2019 föddes Tanya i Princessas tredje kull. Eftersom hon är svartagouti-harlekin med gröna ögon fick hon stanna kvar. Det är inte så vanligt med katter med så mycket vitt. Hon är den enda av mina katter som springer i

motionshjulet. Hon hann inte ens bli Champion innan Covid-19 kom och förstörde alla fritidsintressen. Hon har hittills haft en kull.

S*SOLBERGA ZAFIRS VIKTORIA

27 november 2019 föddes Viktoria i Sofias första kull. Hon är svart-goldenspotted med vitt. Näst efter blått är golden min favoritfärg så självklart blev hon också kvar här. Hon älskar att leka apport med aluminiumprasselbollar och går gärna fot. Fast hon går så nära att jag nästan snubblar över henne.

Alla mina honor har varit jätteduktiga mammor och tagit väl hand om sina ungar. Jag har nu 5 katter, varav 2 kastrater.

Alla utom Nadya ska ställas ut igen när det nu blir dags för det.

Jag saknar utställningar och tänker att jag får väl planera för nya kattungar till våren i stället.

S*Solberga Zafirs Tanya

Foto: Helén Danielsson

S*Solberga Zafirs Viktoria

Foto: Helén Danielsson

GIC S*Solberga Zafirs Sofia

Foto: Madelene Jonsson

Det gäller bara att hitta bra hanar till mina honor. Det viktigaste för mig är inavelsgrad, rastypiskhet, hälsa och temperament. Färg är inte lika viktigt, även om jag kan ha önskemål. Det hade varit trevligt att få en blå katt igen.

Helén Danielsson,
S*Solberga Zafirs Sibiriska katter
www.solbergazafir.se

S*KNJAZE BARS SNEZNIJ

Hemma hos Peter Björklund och Mia Anderlund bor Sveriges äldsta sibirer, S*Knjaze Bars Sneznij, född 2001-07-01. Han är en av avkommorna till Brus och Chrysanthema Valenvics första kull.

PETERS BERÄTTELSE

Jag är tvärallergisk och hade en exfru som väldigt gärna ville ha katt. Jag åkte runt och klappade alla möjliga raser men ingen funkade så vi gav till slut upp.

Sen gick det ett tag och en vän ringde och nämnde att det var en jättefin katt på nyhetsmorgon som tydligen kunde funka för allergiker. Efter lite googlande blev det en biltur från Göteborg till Arboga med syfte att klappa några sibiriska katter som precis kommit till Sverige.

JAG STOPPADE HELA

ANSIKTET i magen på Brus och kände till min stora förvåning ingenting.

Jag blev både förvånad och glad, Brus blev både förvånad och sur.

Vi åkte hem och påbörjade en övertalningskampanj med Vera Marklin att få köpa en av katterna i någon av de första kullarna, men de var ju såklart tingade. Sen fick hon ett plötsligt avhopp och hörde av sig och sa att hon hade en hane som vi kunde köpa.

Vi åkte upp och hälsade på, Bars Sneznijs alla syskon var jätteglada över besöket, Bars satt under en byrå och tittade på en pappersbit, måttligt intresserad. Han var störst och räddast i kullen.

Efter en stund kom han till slut fram och satte sig bredvid ett av sina syskon, måttade ett fint slag med tassens i bakhuvudet på sin bror som välte. Efter denna kraftansträngning somnade han sittande.

DEN KATTEN SKALL VI HA TÄNKTE JAG.

Några veckor senare så körde vi återigen upp och fick med oss Bars Sneznij hem, helt lugn i bilen, nöjd och glad bara att få vara med.

Det fanns fina planer för Bars, han skulle hänga med överallt, gå i

koppel, vi tog med honom till vänner och allt möjligt.

Men, vi fick inse att vi skaffat en otroligt försiktig katt som gömde sig så fort det kom någon och han tyckte det var korkat att lämna hemmet.

Dom första 17 åren var det ytterst få människor som fått klappa honom. Totalt under 10st, det var en relativt stor händelse när något bekant lyckats med den bedriften. Numera har han kommit på att det är jätteskönt och har många goda vänner:-)

Bars var så glad i några dagar så han förflyttade sig med jämfotahopp och kvittrade glatt. Han visste direkt att odågan inte skulle återvända. Efter dessa episoder har han kunnat leva livet helt på sina egna villkor, god mat, mycket vila, obegränsat med kel (när han vill) och en husse och matte som har vett på att respektera hans höghets privatliv. Nya matten, som också är allergiker, kom in i Bars boning för 8 år sedan och blev otippat snabbt accepterad och är nu minst lika poppis som husse.

DET GJORDES NÅGOT

FÖRSÖK att skaffa en kompis när han var 1,5år, han blev fullständigt skräckslagen när S*Knjazes Danja flyttade in, hon flögs ner från Luleå och var något halvår yngre än Bars... min syster blev jätteglad när hon fick en sibirisk katt gratis två veckor senare.

Ytterligare ett par år gick och han fick en kattungekompis som hette Stellan (Chess i stamtavlan). Dom var mycket goda vänner tills Stellan var något år och Bars fullkomligt hatade hans lekförsök men ständiga bakhåll och flygande attacker.

STELLAN FICK FLYTTA till sin ursprungliga matte ute på landet och stormtrivdes.

MIA'S BERÄTTELSE

När jag träffade bars var han blyg och gömde sig bakom soffan. Sakta mjuknade han men i flera år var han skygg mot andra och ytterst få kunde klappa honom och han låg ofta för sig själv. Numera, senaste åren, kommer han fram när någon kommer och alla kan klappa honom så gott som. Han är alltid med oss och mycket social plötsligt. Sover alltid hos mig.

Han har ätit kokt vit fisk (fiskblock) sen han var 6 mån pga problem med urinsten och tyvärr har han numera dåliga njurar och äter vit fisk och dietmat (inget annat).

14 FEB 2019 fick vi åka in akut och då var han dålig. Svag och kramper och dålig i magen. Fick stanna över natten och vi var rädda att det var det sista.

Men han repade sig efter drop och efter det är vi stenhårda med maten. Han är inte helt nöjd. Saknar räkor och annat ...men det är big no no och ett minne blott

I ÖVRIGT MÅR HAN BRA.

Trött så klart och hör dåligt sedan några månader. Men plötsligt leker han och springer och betar sig som när han var liten. Han är världens snällaste och finaste katt och jag (Mia) som alltid gillat hundar blev snabbt såld

Följ gärna denna ståtliga kille på Instagram:
bars_sneznij_sib_19_years

HÄLSORÅDET INFORMERAR

Ta del av 2018 års Hälsoenkäts resultat på medlemssidorna

Hälsoenkäten är en anonym webbundersökning som hittills genomförts inom rasen vartannat år sedan 2014. Denna fångar upp olika aspekter av hälsa och sjukdom hos den sibiriska katten. Enkäten är, tillsammans med den information som skickas in via rapportfunktionerna på hemsidan, ett viktigt underlag för att få en helhetsbild av hälsoläget inom rasen.

Hälsoenkäten utfördes senaste i oktober 2018 och omfattade hela 1025 katter.

Att sammanställa, analysera, och rapportera undersökningen, samt att korrekturläsa resultatsammanställningen är ett mycket omfattande jobb som tar över 100 timmar.

Delar av resultatet från undersökningen presenterades under årsmötet 2019 för närvarande medlemmar.

Tyvärr har färdigställandet av den fullständiga resultatsammanställningen sedan fått stå tillbaka efter att sjukdomen PKD uppdagades inom rasen och all energi gått till arbetet med detta. Nu finns dock äntligen resultatsammanställningen från undersökningen presenterad under medlemssidorna.

En förkortad version som skall delges icke-medlemmar håller på att sammanfattas.

Resultatsammanställning av rapportfunktionerna 2019

Även 2019 års sammanställning av rapportfunktionerna finns på medlemssidorna.

Arbetet innefattar förutom sammanställning och analys av resultaten från de tre rapportfunktionerna även kontroll av datan och kommunikation med de som rapporterat in för att reda ut eventuella frågetecken. Även detta är alltså ett stort och tidskrävande arbete som tagit närmare 100 timmar. Rapportfunktionerna infördes 2016 med ambitionen att dessa skulle sammanställas varje år. Då så pass få personer anmält under 2017 var detta inte värt mödan och det bestämdes att istället göra sammanställningen vartannat år.

Detta betydde dock att sammanställningen av rapportfunktionerna sammanföll med den stora Hälsoenkäten vilket inte hade varit möjligt resursmässigt så därför fick sammanställningen vänta tills efter 2019 års slut. Resultatsammanställningen inkluderar alla resultat från:

- **Bortgångsrapporteringen** – som används för katter som gått bort (avlidit, förolyckats eller avlivats).
- **Kullrapportering** – som fylls i för varje kull som fötts upp
- **Sjukdoms- och defektanmälan** – som används för att anmäla att ens katt fått en sjukdom eller defekt.

Det är fortfarande relativt få per år som anmäler information i förhållande till rasens storlek och för att få en så rättvis bild av hälsoläget hos den sibiriska så är det viktigt att vi får in fler anmälningar. I samtliga rapportfunktioner kan man anmäla händelser som har skett bakåt i tiden.

HÄLSORÅDET INFORMERAR

Öppna register

Hälsorådet har hela tiden varit av åsikten att öppenhet gällande sjukdomar och defekter inom rasen är väldigt viktigt för att kunna avla hälsosamt. År 2017 fick vi klartecken från styrelsen att börja arbeta mer aktivt med detta. I de olika rapportfunktionerna lades frågor till om godkännande av öppen publicering av information för medlemmar. För anmälningar inkomna under 2016 kontaktades samtliga personer ang medgivande av öppen publicering.

Uppgifterna om sjukdomar och defekter hos enskilda katter, där ägarna godkänt detta, har publicerats längst bak i resultatsammanställningarna av rapportfunktionerna 2016 och nu 2019.

År 2018 skapade vi ett öppet register för sjukdomen PK-brist som uppdagats hos rasen. I den kan man anmäla resultat av DNA-testning för sjukdomen. År 2019 skapades ytterligare ett öppet register för PKD efter att denna sjukdom visat sig förekomma hos våra svenska katter. Dit kan man anmäla både testresultat från ultraljudsscanning, DNA-testning, samt om katten fått diagnosen på annat sätt, tex vid obduktion.

Nu har vi också fått klartecken på att skapa ett öppet register för andra sjukdomar, däribland HCM. Detta kommer att implementeras under 2020-2021. Frågor angående publicering i det offentliga öppna registret har redan lagts till både i Sjukdoms- och defektanmälan och Bortgångsrapporteringen men kommer bara att gälla för inrapporteringar från och med nu.

Om du har anmält tidigare och önskar att uppgifterna ligger med i det öppna registret måste du själv maila Hälsorådet ang detta på halsoradet@sibiriskkatt.se.

Vi vill också poängtera att det allra viktigaste för att ett givande, och inte missvisande, öppet register är att vi får in fler rapporter från er om era katter.

ALLA måste helt enkelt hjälpas åt och bidra för rasens skull!

Uppdaterad hemsida

Hälsorådet har nu uppdaterat informationen under **Hälsorådets sektion** på SÄSKs hemsida så att den nu är aktuell. Vi har många olika saker som vi har jobbat med under 2020 och som vi vill jobba vidare med under 2021.

Planen är dock preliminär då det ibland händer saker som gör att vi måste prioritera om.

SäSKs testhemsverksamhets bidrag till hemlösa katter

MARS 2019 införde föreningen en kostnad för besökare till testverksamheten. Detta gjordes för att minska trycket på testhemmen och alla pengar från testverksamheten går oavkortat till välgörenhet.

SÄSKS TESTHEMS-VERKSAMHET ligger 2020 nere på grund av COVID-19, men under 2019, från mars månad till och med december hade våra Testhem totalt 401 besök som resulterade i fantastiska 20 050 kr. Dessa delades ut till till 3 katthem, Akutgruppen, Örebro katthem och Norrtälje Kattcenter.

AKUTGRUPPEN är en ideell förening verksam i Stockholmsområdet som hjälper hemlösa, övergivna & nödlidande katter. De har inte någon lokal utan katterna bor hos privatpersoner i jourhem tills de får permanenta hem. De är en så kallad No kill-förening, vilket innebär att de inte avlivar friska eller behandlingsbara katter.

ÖREBRO KATTHEM är en ideell förening med alla katters lika värde som paroll. De bedriver både katthem och en omfattande jourhemsverksamhet. De finns här

Jenna Kårwik träffade Cecilia Arnström på **NORRTÄLJE KATTCENTER** som är en ideell förening som hjälper utsatta katter. I första hand är det hemlösa katter, men det kan också vara katter som behöver ett nytt hem för att ägaren inte kan ha kvar katten av någon anledning, katter som kommer via veterinären för att de lämnats in för avlivning eller när det inte finns någon som kan ta hand om katten när husse/matte avlidit.

Så här berättar Cecilia om sin verksamhet

Vi har plats /tillstånd för 112 katter, men vi har en beläggning till hälften på grund av en kombination av ekonomi och personalbrist. Jag halkade in i verksamheten på ett bananskal. Jag jobbade tidigare med hundar, hade köpt en omplaceringshund och intresset växte i området. Jag gick kurser och till slut utbildade jag mej till hundpsykolog med fokus på problemhundar.

Jag fick chans att köpa huset som vi idag har verksamheten i. Vi hade stort utrymme för att hålla kurser. Under denna tid arbetade jag även som sjuksköterska, för det inte gick ihop sej ekonomiskt enbart med hundverksamheten. Intresset för att arbeta med detta på heltid växte och jag öppnade öppnade hunddagis och pensionat på heltid. Efter en tid kom förfrågningar från kattägare, om kattpensionat, och det ledde till en ombyggnad av hemmet.

Startskottet för kattverksamheten startade en extremt kall januari med mycket snö.

Cecilia Arnström

En kvinna ringde om en katt hon sett driva vind för våg. Kunde jag inte ta hand om den??

Det kunde jag naturligtvis. Sedan dröjde det inte länge förrän nästa person ringde om en katt som fanns lämnad utan ägare...

Tredje samtalet kom från en veterinär. Denne skulle avliva en katt, men kunde inte jag ta hand om den oxå...?

Nu väcktes intresset om att starta ett katthem på riktigt. Jag försökte ta reda på hur jag skulle gå till väga. Det fanns inga handböcker, svårt att få råd, ingen ville berätta, så jag gjorde allt själv från grunden. Första året tog jag om hand 120 katter!

Arbetet har sedan starten flutit på bra. Jag har ett gott samarbete sedan 2016, med en veterinär, som arbetar 20% i verksamheten på Kattklinik-en. Jag arbetar efter "No kill policy".

Det betyder att inga katter avlivs för att de är skygga eller för att de bott på katthemmet en viss tid. Jag är även ansluten till SVEKATT, som är ett rikstäckande förbund för alla katters rätt till liv.

Att bedriva ett Katthem kostar pengar. Jag får inget ekonomiskt bidrag från kommunen, men de anser att de inte kan hjälpa ideella föreningar. Bidrag kan jag inte söka på grund av att de inte kvalar in, jag är helt beroende av donationer. Jag har fått bli en entreprenör för att hitta på saker för att kunna ha loppis, jag har startat en butik för att katthemmet ska få in pengar.

På "to-do-listan" finns att starta upp ett café där man ska kunna fika och titta på katterna.

Hur länge stannar då en katt hos dej?

I genomsnittstid stannar en katt 3-6 månader, beror på bakgrund och behov ser ut. En helt tam katt stannar ca 1 v-1-2 månader. Jag har inte sett att åldern på katten har betydelse för att få flytta till ett föralltid hem. En skygg katt, född ute, misstänksamma katter, de behöver ca 6 månader på sej för att kunna flytta.

Förebyggande arbete? Hur arbetar du med det?

Jag satsar mycket på kastreringsdagar. En stor del i tänket är att i förlängningen inte att ta hand om katter i nöd. 800-900 katter kastreras årligen.

Vilka kan komma till dig då?

Alla kattägare kan komma för att vaccinera, kastrera, chipmärka och besikta sina katter. Detta hjälper till att finansiera vården på de katter som kommer in till katthemmet.

Vilken typ av katter kommer in till dig?

Antingen har de okastrerade hanar som börjat strila, katter som släpps ut på landet, hanar som vandrat i väg och tappat bort sej. Katter som utvecklat problembeteende, kattägare som utvecklat allergi.

Just nu har jag en 12 årig raskatt hos mej, på grund av att familjen skulle flytta utomlands.

De katter som utvecklat problembeteende kan musse/matte ibland ringa om och få råd. Ibland är de enkla råden tillräckliga och katten kan stanna kvar i sitt hem.

Inga bilder på kattungar läggs ut på hemsidan så att man blir kär i en bild. Alla måste boka möte och träffas först innan de får träffa katten. Kärleken får inte utgå från kattens utseende. Arbetet i Katthemmet är en ständig kamp. Idag arbetar två heltider i katthemmet. Arbetet är resurskrävande och maken stöttar till 100%

Hur ser det ut idag?

Jag tycker att det blivit bättre de senaste 10 åren. Första åren rasade sommarkatterna in, omärkta... nu är katter oftast märkta. Vi kör med dubbel märkning, dvs chip samt tatuering, vilket jag tycker är bra. Jag hade ett samtal från en dam som "tagit hand" om en katt från oktober till juni. Katten hade bott i hennes källare. Hon hade inte sett någon märkning i örat. Hon fick komma med katten så jag kunde kolla efter ett chip.

Det visade att katten hade ett chip och katten kunde komma hem till sina riktiga ägare. Jag skulle önska att de katter som är ute på fri tass även har ett halsband för att visa att någon äger den. Det kan hjälpa till då det finns människor som inte tar sig tiden att fånga in den lösdrivande katten och efterlyser ägare.

De tar kontakt med jägare som ska skjuta den istället.

Jag har ett sådant exempel.

En lösdrivande katt hade setts, kontakt togs med jägare som hade katten i sikte. Katten ger jägaren "en blick" och jägaren klarar ej av att skjuta. Katten fångas in och tas till Katthemmet. Det visar sej till slut att ägaren till katten, en 7 årig kastrerad hane, hade avlidit. Katten rakades ned pga tovor, fick omvårdnad och omplacerades.

Har du några avslutande ord till våra läsare?

Kastrera i tid! Märk katten! Det finns ingen brist på kattungar, du kan ta kontakt med ett katthem i stället för att buskavla!

Om du vill stödja Norrtälje Kattcenter, kan du bli månadsgivare/medlem eller skänka en gåva.

HÅLL AVSTÅND!

... OCH TA HAND OM ER!

God Jul
&
Gott Nytt år

önskar

SE*Solsidans Alessandro Gallici
&
SE*Solsidans Alberto Nani

Uppfödare: Ulrika Svensson
Fotograf: Amanda Westerlind

God Jul
och
Gott Nytt År!

önskar

SE*Jennisey katteri

SE*Jennisey Snowy Alaska

Uppfödare: Jenny Jönsson
Ägare & fotograferad: Love Wallin

SE* Hökhöjdens Gemini By Phoenix

Uppfödare & fotograf: Marie Johansson

God Jul
önskar
SE* Änglabygdens

till alla vänner,
även de som vi ännu
inte känner.

God Jul önskar Grimm Tail's

Vi på Grimm Tail's vill önska alla sibbeägare en
God Jul och ett Gott Nytt År!

Vi hoppas på bättre tider nästa år så vi äntligen kan
ses igen! Ingen nämnd, ingen glömd!

/Jeanette & Tony med katterna

Katten heter SE*Grimm Tail's Whiskey

SE*Systrarna katts Wei af Taavi
vår Ciara

&

SE*Sibir Koshki Meera af Nikolai
vår Meera

skickar julhälsningar till alla andra sibbar
och sibbeägare därute!

Uppfödare till Ciara: Tuvalisa Rangström
Uppfödare till Meera: Katarina Sjöberg

Ägare till Ciara: Carina Södergren
Ägare till Meera: Thomas Södergren
Fotograf: Alice Södergren!

God Jul & Gott Nytt År
önskar
SE*Stoltheten's Darling Dexter, med familj

God Jul & Gott Nytt År
önskar SE*Himmines

På bilden: SE* Himmines Slippery When Wet

SE* Stolthetens Belle
önskar

God Jul o Gott Nytt År

God Jul och Gott Nytt år
önskar
SE*Mad fairy's

God Jul & Gott Nytt År
önskar Ludde, Neiti & Aska-Luna

MEDLEMSAVGIFT 2021

Vill du vara med och stödja föreningens arbete så är du hjärtligt välkommen som medlem!

Som medlem får du bland annat:

TILLGÅNG TILL VÅRA MEDLEMSIDOR som bl.a. innehåller SIB-Nytt, protokollsutdrag från styrelsens möten samt annan nyttig information.

INBJUDAN till rasseminarium på hösten och årsstämma med föreläsning om ämnen kopplat till Sibiriska katten på våren.

TILLGÅNG till fortlöpande information om rasens utveckling.

STÖD OCH RÅD angående avels-och hälsofrågor genom Hälsorådet som också publicerar resultat av undersökningar av hälsotillstånd mm hos Sibiriska katter i Sverige.

MEDVERKA på föreningens aktiviteter. Samt en massa nya kontakter med kattälskare som vurmar för den Sibiriska katten.

1. Betala in medlemsavgiften på plusgirokonto 37 37 14-5 eller via Swish till 123 020 5922. Skriv medlemmens namn i meddelandefältet.

2. Skicka e-post med namn, adress, e-postadress, telefon och eventuellt stamnamn till kassor@sibirisk katt.se.

Medlemsavgift:

Huvudmedlem 200 SEK

Familjemedlem + 50 SEK per person

(har rätt att delta i aktiviteter, har ej rösträtt, är ej valbar till styrelsen)

Kattungeköpare och fodervärdar, ansluten av uppfödare, första året 100 SEK

Medlemsavgifter gäller kalenderår.

För ny medlem som ansluter 1 okt – 31 dec gäller inbetalningen även nästkommande kalenderår.

Medlemmar i de nordiska länderna kan betala sin medlemsavgift till konto

IBAN=SE51 9500 0099 6034 0373 7145, BIC=NDEASESS

Observera att alla kostnader betalas av avsändaren.

DET SOM GÖR DIN SIBIRISKA KATT FANTASTISK GÖR DEN OCKSÅ UNIK

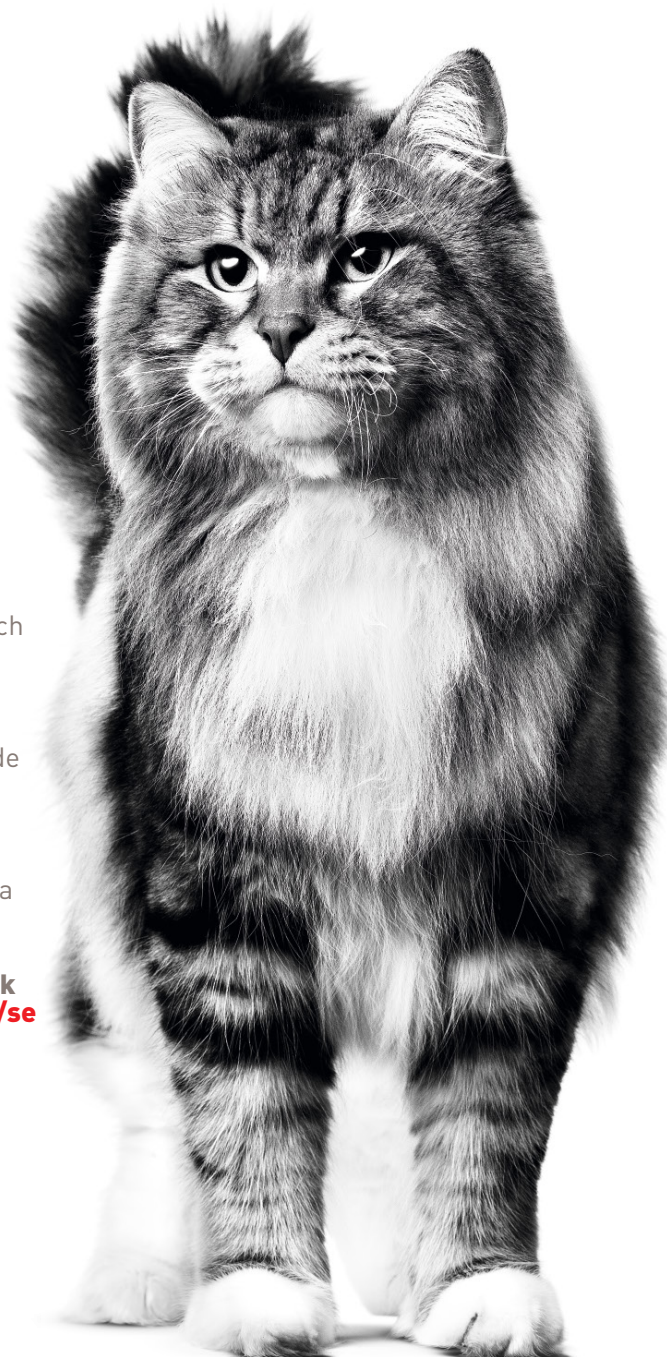
Den sibiriska katten har sin ursprung i det kalla norra Ryssland. Det naturliga arvet syns i den kraftfulla kroppen och den särskilt vädertåliga pälsen i tre lager.

För just denna kattras har vi tagit fram skraddarsydd näring som uppfyller kattens unika näringsbehov och som därmed bidrar till god hälsa.

Det exklusiva Siberian-fodret bidrar till frisk hud och glänsande päls, motverkar bildning av hårbollar genom en särskild blandning av kostfibrer samt stödjer skelett och leder. De runda foderbitarna är särskilt utformade för den sibiriska kattens rundade nosparti och bidrar till att de tuggar ordentligt.

När du ger din sibiriska katt fodret ROYAL CANIN® Siberian kan du se hur den blir sitt mest fantastiska jag.

9 unika rasanpassade foder och det finns en orsak till dem alla. Läs mer om dem på royalcanin.com/se

*Tailor-made
kibble*

EXCLUSIVE FORMULA
Omega 6 & EPA-DHA

Tailor-made Nutrition for Pure Breed Cats
FELINE BREED NUTRITION

Finns i påsar på 2 kg.